

Studiedagbok

"Kunskap som noggrant registrerats är kunskap som finns tillgänglig då den behövs. Andligt känslig information bör förvaras på en helig plats som visar Herren hur du värdesätter den. Detta ökar sannolikheten för att du ska få ytterligare ljus."

Richard G. Scott, "Förvärvandet av andlig kunskap", *Nordstjärnan*, jan. 1994, s. 88.

DEN LEVANDE KRISTUS

APOSTLARNAS VITTNESBÖRD
JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

När vi nu firar att Jesus Kristus föddes för två tusen år sedan, ger vi vårt vittnesbörd om hans oförlideliga levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden.

Han var Gamla testamentets store Jehova, Nya testamentets Messias. Under ledning av sin Fader skapade han jorden. "Allt blev till genom [honom], och utan [honom] blev ingenting till av allt som finns till" (se Joh 1:3). Fastän han var syndfri döptes han för att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. Han "vandrade omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men blev föraktad för det. Hans evangelium var ett budskap om frid och god vilja. Han vädjade till alla att följa hans exempel. Han vandrade på vägarna i Palestina, botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda. Han undervisade om eviga sanningar, förutställvarons verklighet, syftet med vårt liv på jorden och de möjligheter som Guds söner och döttrar har i det kommande livet.

Han instiftade nattvarden som påminnelse om sitt stora försoningsoffer. Han fångslades och dömdes på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgotas kors. Han gav sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden.

Vi vittnar högtidligen om att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgota. Han var Faderns förstfödde, den enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare.

Han uppstod från graven för att bli "den förste av de avlidna" (1 Kor 15:20). Som uppstånden besökte Herren dem som han hade älskat i livet. Han verkade också bland sina "andra får" (Joh 10:16) i det forna Amerika. I vår tid visade han och hans Fader sig för den unge Joseph Smith

och inledde den länge utlovade tiden när allt skulle sammanfattas (se Ef 1:10).

Om den levande Kristus skrev profeten Joseph: "Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sågande:

'Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern'" (L&F 110:3-4).

Om honom sade också profeten: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud" (L&F 76:22-24).

Vi förkunnar med allvarliga ord att hans prästadöme och hans kyrka har återställts på jorden — "den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten" (Ef 2:20).

Vi vittnar om att han en dag skall återvända till jorden. "Herrens härlighet skall bli uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den" (Jes 40:5). Han skall regera som konungarnas Konung och som herrarnas Herre, och varje knä skall böjas och varje tunga skall prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskingar.

Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus, Guds odödlige Son. Han är den store Konungen, Immanuel, som i dag står på sin Faders högra sida. Han är världens ljus, liv och hopp. Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen. Gud vare tack för den oförlideliga gåvan — hans gudomliga Son.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Thomas M. Monson
Jerry E. Tanner

1 januari 2000

DE TOLVS KVORUM

Boyd K. Packer
Robert D. Hales
Neal A. Maxwell
Russell M. Nelson
Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard
Joseph B. Wirthlin
Richard S. Scott
Robert D. Hales
Jeffrey R. Holland
Henry B. Eyring

Grundmaterial om nyckelläror

Introduktion till Nyckelläror

I Mormons bok lärde profeten Helaman sina söner: "Det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval" (Hel. 5:12). När vi bygger vår grundval på Jesus Kristus – vilket innebär att vi börjar förstå, tro på och leva i enlighet med hans lära – fördjupar det vår omvändelse och hängivenhet som hans lärjungar, det skyddar oss mot motståndarens inflytande och hjälper oss att välsigna andra.

Ett sätt för oss att åstadkomma detta är genom att studera skrifterna i ordningsföljd tillsammans som klass. Ett annat sätt vi bygger vår grundval på Jesus Kristus och hans lära är genom programmet Nyckelläror.

Programmet Nyckelläror fokuserar på två resultat:

1. Att vi ska lära oss och tillämpa gudomliga principer för att förvärva andlig insikt

Vår himmelske Fader har uppenbart principer för hur man kan förvärva andlig insikt. Dessa principer innefattar att handla i tro, granska idéer och frågor utifrån ett evigt perspektiv och att söka ytterligare insikt i gudagivna källor. Vi börjar bemästra nyckelläror när vi tillämpar dessa principer och lär oss att söka efter svar på frågor om kyrkans lära

eller historia på ett sätt som gör det möjligt för den Helige Anden att stärka vår tro på Jesus Kristus och hans lära.

2. Att bemästra Jesu Kristi evangeliums lära och de skriftställen som undervisar om den läran

Vi når det här resultatet genom att:

- a) utveckla en större insikt i vart och ett av följande ämnen och uttalanden om läran som identifierats för varje ämne:
 - gudomen
 - frälsningsplanen
 - Jesu Kristi försoning
 - återställelsen
 - profeter och uppenbarelse
 - prästadömet och prästadömsnycklar
 - förtäringar och förbund
 - äktenskap och familj
 - buden
- b) känna till hur uttalanden om läran lärs ut i nyckelskriftställen och kunna komma ihåg och hitta de skriftställen
- c) tydligt förklara varje uttalande om läran med hjälp av dithörande nyckelskriftställen
- d) tillämpa det vi lär oss i våra dagliga val och vårt sätt att bemöta problem och frågor kring läran, historien och sociala angelägenheter.

Förvärva andlig insikt

Eftersom vår himmelske Fader älskar oss och vill att vi ska utvecklas för att bli lika honom, har han uppmanat oss att "söka lärdom, ja, genom studier och även genom tro" (L&F 88:118). I vårt sökande efter sanningen kan vi lita fullständigt på honom, på hans visdom, hans kärlek och hans kraft att undervisa och välsigna oss. Gud vet allting och är källan till all sanning (se Mosiah 4:9). Han har lovat att uppenbara sanning till vårt förstånd och våra hjärtan genom den Helige Anden om vi flitigt söker honom (se L&F 8:2–3).

För att hjälpa oss har vår himmelske Fader lärt oss hur vi förvärvar andlig insikt. Han har fastställt de villkor vi måste uppfylla för att förvärva sådan insikt. Enligt hans gudomligt instiftade mönster måste vi ha en uppriktig önskan att lära känna sanningen (se Moro. 10:4–5) och vara villiga att leva i enlighet med det som Gud har uppenbarat (se Joh. 7:17). Vår uppriktiga önskan leder oss att söka sanningen genom att be (se Jak. 1:5–6; 2 Ne. 32:8–9) och uppriktigt studera Guds ord (se 2 Tim. 3:15–17; 2 Ne. 32:3).

Ibland kan vi upptäcka ny information eller ha frågor angående kyrkans lära, seder eller historia som kan vara svåra att förstå. Att ställa frågor och söka efter svar är en viktig del av vår strävan att lära känna sanningen. En del av de frågor som kommer till vårt förstånd kan vara inspirerade av den Helige Anden. Inspirerade frågor bör betraktas som gudagivna gåvor som ger oss möjlighet att öka vår förståelse och stärka vår förvisning om att Herren är villig att undervisa oss. Oavsett var våra frågor kommer ifrån, har vi välsignats med förmågan att tänka och resonera och låta Herrens inflytande utvidga vårt förstånd och fördjupa vår kunskap. Vår förmåga att undervisas av den Helige Anden påverkas väsentligt av den inställning och avsikt vi har när vi ställer frågor och söker efter svar.

Följande tre principer kan vägleda oss i vår strävan att lära oss om och förstå evig sanning och hitta svar på frågor eller problem: Handla i tro, granska idéer och frågor utifrån ett evigt perspektiv och sök ytterliga insikt i gudagivna källor.

1. Handla i tro

Vi handlar i tro när vi väljer att lita på Gud och vända oss till honom först genom uppriktig bön, att studera hans lärdomar och lyda hans bud.

I vår stävan efter att fördjupa vår kunskap och reda ut sådant som bekymrar oss, är det viktigt att vi förlitar oss på det vittnesbörd vi redan har om Jesus Kristus, återställelsen av hans evangelium och hans ordinarie profeters lärdomar. Äldste Jeffrey R. Holland lärde: "När de stunderna kommer och problem uppstår, vars lösning inte uppnås omedelbart, *håll då fast vid det du redan vet och var stark tills du får ytterligare kunskap*" ("Jag tror" *Liahona*, maj 2013, s. 93–94). Herren själv har uppmanat oss: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte" (L&F 6:36).

När vi inte omedelbart hittar svaren på våra frågor, är det nyttigt att komma ihåg att även om vår himmelske Fader har uppenbarat allt som är nödvändig för vår frälsning, har han ännu inte uppenbarat all sanning. När vi fortsätter att söka efter svar måste vi leva i tro och lita på att vi så småningom kommer att få de svar vi söker efter (se Ords. 3:5–6; Eth. 12:6). När vi är trofasta den sanning och det ljus som vi redan har fått, kommer vi att få mer. Svaren på våra frågor och böner kommer ofta "rad på rad, bud på bud" (2 Ne. 28:30).

2. Granska idéer och frågor utifrån ett evigt perspektiv

För att granska läror, frågor och sociala angelägenheter utifrån ett evigt perspektiv har vi frälsningsplanen och Frälsarens lärdomar i åtanke när vi betraktar dem. Vi söker den Helige Andens hjälp för att se saker och ting på Herrens sätt. Då kan vi formulera om frågan (för att se frågan ur en annan synvinkel) och betrakta idéer utifrån Herrens sanningsnorm istället för att acceptera världens premisser eller antaganden (se 1 Kor. 2:5, 9–11). Det kan vi göra genom att ställa frågor som: "Vad känner jag redan till om min himmelske Fader, hans plan och hur han verkar bland sina barn?" och "Vilka av evangeliets lärdomar har samband med eller klargör den här principen eller det här problemet?"

Även frågor som handlar om historiska händelser kan behöva granskas utifrån ett evigt perspektiv. När vi

håller fast vid vår tillit till vår himmelske Fader och hans frälsningsplan kan vi se problem med större klarhet. Det kan också vara till hjälp att granska frågor om kyrkans historia ur ett korrekt historiskt sammanhang genom att ha den tidens kultur och normer i åtanke, istället för att tillämpa nutida perspektiv och synsätt.

Det är viktigt att minnas att den frälsande kraften finns i förrättningarna, förbunden och läran, inte i historiska detaljer. Att distraheras av mindre viktiga detaljer och därigenom gå miste om återställensens fortgående underverk, är som att analysera presentpapperet och ignorera själva gåvan.

3. Söka ytterliga insikt i gudagivna källor

Som en del av Herrens fastställda metod för att få andlig insikt har han upprättat källor, genom vilka han uppenbarar sanning och vägleder sina barn. Dessa källor innefattar Kristi ljus, den Helige Anden, skrifterna, föräldrar och kyrkans ledare. Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, Herrens profeter på jorden i dag, är en ytterst viktig källa till sanning. Herren har utvalt och ordinerat dessa personer att tala för honom.

Vi kan också lära oss sanning genom andra pålitliga källor. Men uppriktiga sanningssökare bör vara på sin vakt mot otillförlitliga informationskällor. Vi lever i en tid då många "kallar det onda gott och det goda ont" (Jes. 5:20). Satan är lögnernas fader och strävar efter att förvränga sanningen och övertyga oss att vända oss bort från Herren och hans utvalda tjänare. När vi vänder oss till Herrens gudagivna källor för att få svar och vägledning välsignas vi med förmågan att skilja mellan det som är sant och falskt. När vi lär oss känna igen och undvika otillförlitliga informationskällor skyddar det oss från vilseledande information och från dem som strävar efter att förgöra vår tro.

Hjälpa andra förvärva andlig insikt

När andra kommer till oss med frågor om kyrkans lära, seder eller historia, hur kan vi på bästa sätt hjälpa dem i deras sökande efter sanning? Här följer några sätt som vi kan hjälpa dem på:

Lyssna noggrant och med en bön i hjärtat: Lyssna uppmärksamt innan du svarar och se till att förtydliga och verkligen förstå deras frågor. Försök förstå den verkliga avsikten bakom frågan och vad de känner och tror.

Undervisa och vittna om evangeliets sanningar: Dela med dig av passande lärdomar från skrifterna och från nutida profeter och hur de har gjort skillnad i ditt liv. Hjälp dem du talar med att granska eller formulera om frågan med evangeliet och frälsningsplanen i åtanke.

Uppmana dem att handla i tro: Kom ihåg att Herren kräver att vi själva söker efter andlig insikt. Därför måste vi uppmana andra att handla i tro genom att be, lyda buden och flitigt studera Guds ord i gudagivna källor, i synnerhet Mormons bok. Om det är passande kan du uppmana dem att tänka på när de kan ha känt den Helige Anden och att hålla fast vid de eviga sanningar de har lärt sig tills de får ytterligare insikter.

Följ upp: Erbjud dig att söka efter svar, och följ sedan upp och berätta om det du lär dig. Ni kan också söka efter svar tillsammans. Uttryck din tro på Herrens löfte att ge oss personlig uppenbarelse.

Andra skriftställen: Jeremia 1:4–5; Amos 3:7; Matteus 5:14–16; Matteus 16:15–19; Johannes 15:16; Johannes 17:3; Efesiebrevet 2:19–20; Efesiebrevet 4:11–14; 2 Nephi 2:27; Mosiah 18:8–10; 3 Nephi 18:15, 20–21; L&F 1:37–38; L&F 18:15–16; L&F 21:4–6

Liknande läroämnen: Gudomen: Den Helige Anden; Jesu Kristi försoning: Tro på Jesus Kristus; Profeter och uppenbarelse; Buden

Läroämnen

1. Gudomen

Gudomen består av tre åtskilda personer: Gud, den evige Fadern, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden. Fadern och Sonen har påtagliga, förhållandevis kroppar av kött och ben och den Helige Anden är en person som består av ande (se L&F 130:22–23). De är ett i syfte och fullkomligt eniga i att åstadkomma vår himmelske Faders frälsningsplan.

Andra skriftställen: 1 Moseboken 1:26–27; Lukas 24:36–39; Joseph Smith – Historien 1:15–20

Gud Fadern

Gud Fadern är den Allrahögste, som vi dyrkar. Han är våra andars Fader (se Hebr. 12:9). Han är fullkomlig, har all makt och vet allt. Han är också rättvis, barmhärtig och mild. Gud har fullkomlig kärlek till alla sina barn och alla är lika inför honom (se 2 Ne. 26:33). Hans verk och härlighet är att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.

Andra skriftställen: Johannes 17:3; Mosiah 4:9; Mose 1:39

Jesus Kristus

Jesus Kristus är Faderns Förstfödde i anden och Faderns Enfödde i köttet. Under Faderns ledning skapade Jesus Kristus himlarna och jorden. Han är Gamla testamentets Jehova och Nya testamentets Messias.

Jesus Kristus utför Faderns vilja i allt. Han levde ett syndfritt liv och sonade hela människosläktets synder (se 3 Ne. 11:10–11). Hans liv är det fullkomliga exemplet på hur vi bör leva (se 3 Ne. 12:48). Han var den förste av vår himmelske Faders barn som uppstod. I vår tid, som i forna dagar, står han som sin kyrkas överhuvud. Han kommer att återvända i makt och härlighet och regera på jorden under tusenårsriket (se L&F 29:10–11). Han kommer att döma hela människosläktet.

Eftersom Jesus Kristus är vår Frälsare och vår Medlare inför Fadern, ska alla böner, välsignelser och präst dömsförättningar utföras i hans namn (se 3 Ne. 18:15, 20–21).

Andra skriftställen: Jesaja 53:3–5; Lukas 24:36–39; 1 Korintierbrevet 15:20–22; Uppenbarelseboken 20:12; Alma 7:11–13; Alma 34:9–10;

Helaman 5:12; Moroni 7:45, 47–48; L&F 1:30; L&F 6:36; L&F 18:10–11; L&F 19:16–19; L&F 76:22–24

Liknande ämne: Jesu Kristi försoning

Den Helige Anden

Den Helige Anden är den tredje medlemmen av gudomen. Han är en person som består av ande och har inte en kropp av kött och ben. Han kallas ofta Anden, Guds Ande, Herrens Ande eller Hjälparen.

Den Helige Anden vittnar om Fadern och Sonen, uppenbarar all sanning och helgar dem som omvänder sig och blir döpta. Genom den Helige Andens kraft kan vi ta emot andliga gåvor, vilka är välsignelser och förmågor som Herren ger oss för vår egen skull och för att hjälpa oss att tjäna och välsigna andra.

Andra skriftställen: Johannes 3:5; 1 Korintierbrevet 2:5, 9–11; 2 Nephi 32:3; 2 Nephi 32:8–9; Mosiah 3:19; Mosiah 18:8–10; 3 Nephi 27:20; Moroni 7:45, 47–48; Moroni 10:4–5; L&F 8:2–3; L&F 130:22–23

Liknande ämnen: Förvärva andlig insikt; Förättningar och förbund

2. Frälsningsplanen

I förutttillvaron lade vår himmelske Fader fram en plan för att vi skulle kunna bli lika honom och uppnå odödlighet och evigt liv (se Mose 1:39). För att uppfylla planen och bli mer lika vår Fader i himlen, måste vi lära känna honom och hans Son Jesus Kristus, och ha en korrekt uppfattning om deras karaktär och egenskaper (se Joh. 17:3).

I skrifterna kallas vår himmelske Faders plan för frälsningsplanen, den stora lycksalighetsplanen, återlösningsplanen och barmhärtighetens plan. Denna plan innefattar skapelsen, fallet, Jesu Kristi försoning och alla evangeliets lagar, förättningar och lärosatser. Moralisk handlingsfrihet – förmågan att välja och handla självständigt – är också väsentlig i vår himmelske Faders plan. Vår eviga utveckling är beroende av hur vi använder denna gåva (se Jos. 24:15; 2 Ne. 2:27).

Jesus Kristus har den centrala rollen i vår himmelske Faders plan. Frälsningsplanen gör det möjligt för oss att fullkomnas, ta emot glädjens fullhet, njuta av våra familjerelationer i all evighet och leva för evigt i Guds närhet.

Andra skriftställen: Malaki 4:5–6; 3 Nephi 12:48; L&F 131:1–4

Föruftillvaron

Innan vi föddes på jorden levde vi i vår himmelske Faders närhet som hans andebarn (se Abr. 3:22–23). I den här föruftillvaron deltog vi i ett råd tillsammans med vår himmelske Faders andra andebarn. Under det rådet lade vår himmelske Fader fram sin plan och den förjordiske Jesus Kristus slöt förbund att vara Frälsaren.

Vi valde att följa vår himmelske Faders plan. De som följde vår himmelske Fader och Jesus Kristus tilläts komma till jorden för att uppleva jordelivet och utvecklas mot evigt liv. Lucifer, en av Guds andra andesöner, gjorde uppror mot planen. Han blev Satan, och han och hans efterföljare kastades ut från himlen och förvägrades förmånen att få en fysisk kropp och uppleva jordelivet.

Andra skriftställen: Jeremia 1:4–5; Hebreerbrevet 12:9; 2 Nephi 2:27; 3 Nephi 11:10–11

Skapelsen

Jesus Kristus skapade himlarna och jorden under Faderns ledning (se L&F 76:22–24). Jordens skapelse var en väsentlig del av Guds plan. Det gav oss en plats där vi kunde få en fysisk kropp, prövas och utveckla gudomliga egenskaper.

Adam var den första människan som skapades på jorden. Gud skapade Adam och Eva till sin avbild. Alla människor – både män och kvinnor – är skapade till Guds avbild (se 1 Mos. 1:26–27). Att det finns olika kön är nödvändigt för varje persons förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

Fallet

I Edens lustgård vigde Gud Adam och Eva. När Adam och Eva var i lustgården var de fortfarande i Guds närhet och kunde ha levt för alltid. De var oskuldsfulla och Gud tog hand om deras behov.

Gud gav Adam och Eva deras handlingsfrihet medan de levde i Edens lustgård. Han befallde dem att inte äta av den förbjudna frukten, frukten från trädet med kunskap om gott och ont. Om de lydde det budet kunde de stanna kvar i lustgården. Men Adam och Eva förstod ännu inte att om de blev kvar i lustgården kunde de inte utvecklas genom att uppleva motsatser under jordelivet. De kunde inte känna glädje eftersom de inte kunde uppleva sorg och smärta. De kunde inte heller få barn.

Satan frestade Adam och Eva att äta av den förbjudna frukten och de valde att göra det. På grund av detta val drevs de bort från Guds närhet och blev fallna och dödliga. Adams och Evas överträdelse och de förändringar de upplevde på grund av den, bland annat andlig och fysisk död, kallas för fallet. Andlig död är skilsmässa från Gud. Fysisk död innebär att anden skiljs från den dödliga kroppen.

Fallet är en nödvändig del av vår himmelske Faders frälsningsplan. Till följd av fallet kunde Adam och Eva få barn. De och deras efterkommande kunde uppleva glädje och sorg, skilja gott från ont och utvecklas (se 2 Ne. 2:22–25). Som Adams och Evas efterkommande ärver vi ett fallet tillstånd under jordelivet. Vi är skilda från Guds närhet och underkastade den fysiska döden. Vi prövas dessutom av jordelivets svårigheter och motståndarens frestelser. Även om vi inte är ansvariga för Adams och Evas överträdelse, är vi ansvariga för våra egna synder. Genom Jesu Kristi försoning kan vi övervinna fallets negativa följder, få förlåtelse för våra synder och så småningom uppleva glädjens fullhet.

Andra skriftställen: 1 Moseboken 1:28; Mosiah 3:19; Alma 34:9–10

Liknande ämne: Jesu Kristi försoning

Jordelivet

Jordelivet är en tid av lärande, då vi visar att vi använder vår handlingsfrihet till att göra allt som Herren har befallt och förbereder oss för evigt liv genom att utveckla gudomliga egenskaper. Det gör vi när vi utövar tro på Jesus Kristus och hans försoning, omvänder oss, tar emot frälsande förrättningar och förbund som dop och konfirmation och håller trofast ut intill änden av våra jordiska liv genom att följa Jesu Kristi exempel.

Under jordelivet är vår ande förenad med vår fysiska kropp, vilket ger oss möjlighet att växa och utvecklas på ett sätt som inte var möjligt i föruftillvaron. Eftersom vår Fader i himlen har en påtaglig kropp av kött och ben, behövs våra kroppar för att kunna utvecklas och bli lika honom. Våra kroppar är heliga och bör respekteras som en gåva från vår himmelske Fader (se 1 Kor. 6:19–20).

Andra skriftställen: Josua 24:15; Matteus 22:36–39; Johannes 14:15; 2 Nephi 2:27; 3 Nephi 12:48; Moroni 7:45, 47–48; L&F 130:22–23

Liknande ämnen: Gudomen; Jesu Kristi försoning; Förrättningar och förbund; Buden

Livet efter döden

När vi dör går våra andar till andevärlden och inväntar där uppståndelsen. De rättfärdigas andar får uppleva ett tillstånd av lycka som kallas paradiset. De som dör utan kunskap om sanningen och de som var olydiga under jordelivet kommer till en tillfällig plats i livet efter detta som kallas för andefängelset.

Alla människor kommer så småningom få möjligheten att lära sig om evangeliets principer och ta emot dess förrättningar och förbund. Många av de trofasta kommer att predika evangeliet för dem som är i andefängelset. De som väljer att ta emot evangeliet, omvända sig och ta emot de frälsande förrättningarna som utförs för dem i templet kommer att vistas i paradiset fram till uppståndelsen (se 1 Petr. 4:6).

Uppståndelse är en återförening av andekroppen med den fullkomnade fysiska kroppen av kött och ben. Efter uppståndelsen är vi odödliga, anden och kroppen kommer aldrig mer skiljas åt. Alla som föds på jorden kommer att uppstå eftersom Jesus Kristus övervann den fysiska döden (se 1 Kor. 15:20–22). De rättfärdiga kommer att uppstå före de ogudaktiga och ska komma fram i den första uppståndelsen.

Den slutliga domen sker efter uppståndelsen. Jesus Kristus dömer varje person för att avgöra vilken evig härlighet han eller hon ska få. Den domen baseras på varje persons önsknings och lydnad mot Guds bud (se Upp. 20:12).

Det finns tre härlighetsriken: det celestialet riket, det terrestriala riket och det telestiala riket (se 1 Kor. 15:40–42). De som är tappra i vittnesbördet om Jesus och lyder evangeliets principer får bo i Gud Faderns och hans Sons Jesu Kristi närhet, tillsammans med sina rättfärdiga familjemedlemmar.

Andra skriftställen: Lukas 24:36–39; Johannes 17:3; L&F 131:1–4

Liknande ämnen: Jesu Kristi försoning; Förrättningar och förbund

3. Jesu Kristi försoning

Jesu Kristus förutordinerades under det förjordiska rådet till att vara vår Frälsare och Återlösare. Han kom till jorden och led och dog villigt för att återlösa hela människosläktet från fallets negativa följder och betala priset för våra synder. Jesu Kristi triumf över den andliga och fysiska döden genom sitt lidande, sin död och sin uppståndelse kallas för försoningen. Hans

offer gagnar oss alla och visar hur oändligt värdefulla var och en av vår himmelske Faders barn är (se L&F 18:10–11).

Det är endast genom Jesus Kristus som vi kan bli frälsta, för han var den ende som kunde åstadkomma en oändlig och evig försoning för hela människosläktet (se Alma 34:9–10). Bara han hade makten att övervinna den fysiska döden. Av sin dödliga mor Maria ärvde han förmågan att dö. Av Gud, hans odödliga Fader, ärvde han förmågan att leva för evigt eller lägga ner sitt liv och ta upp det igen. Bara han kunde återlösa oss från våra synder. Eftersom han levde ett fullkomligt, syndfritt liv var han fri från rättvisans krav och kunde betala skulden för dem som omvänder sig.

Jesu Kristi försoning omfattade hans lidande i Getsemane örtagård för hela människosläktets synder, utgjutelsen av hans blod, hans lidande och död på korset och hans bokstavliga uppståndelse. Han var den förste som uppstod. Han reste sig från graven med en förhärligad, odödlig kropp av kött och ben (se Luk. 24:36–39). Tack vare hans försoning kommer hela människosläktet att uppstå med fullkomliga och odödliga kroppar och föras tillbaka till Guds närhet för att dömas. Jesu Kristi försoningsoffer gav oss det enda sättet på vilket vi kan bli renade och förlåtna för våra synder så att vi kan vistas i Guds närhet för evigt (se Jes. 1:18; L&F 19:16–19).

Under försoningen led Jesus Kristus inte bara för våra synder. Han tog också på sig hela människosläktets smärta, frestelser, sjukdomar och skräppligheter (se Jes. 53:3–5; Alma 7:11–13). Han förstår vårt lidande eftersom han själv har upplevt det. När vi kommer till Frälsaren i tro stärker han oss så att vi kan bära våra bördor och klara av uppgifter som vi inte kan göra på egen hand (se Matt. 11:28–30; Eth. 12:27).

När Jesus Kristus betalade priset för våra synder tog han inte bort vårt personliga ansvar. För att kunna ta emot hans offer, renas från våra synder och ärva evigt liv måste vi utöva tro på honom, omvända oss, bli döpta, ta emot den Helige Anden och trofast hålla ut till slutet av våra liv.

Andra skriftställen: Johannes 3:5; 1 Korintierbrevet 15:20–22; Mosiah 3:19; 3 Nephi 11:10–11; 3 Nephi 27:20; L&F 76:22–24

Liknande ämnen: Gudomen; Jesu Kristus; Frälsningsplanen; Fallet; Förrättningar och förbund

Tro på Jesus Kristus

Evangeliets första grundsats är tro på Herren Jesus Kristus. Vår tro kan bara leda till frälsning när den har Jesus Kristus i centrum (se Hel. 5:12).

Tro på Jesus Kristus innebär bland annat att vi har en fast övertygelse om att han är Guds enfödde Son och världens Frälsare. Vi erkänner att det enda sättet för oss att återvända till och bo hos vår himmelske Fader är genom att förlita oss på hans Sons oändliga försoning och genom att lita till Jesus Kristus och följa hans lärdomar. Sann tro på Jesus Kristus är inte något passivt, den leder till handling och uttrycks genom vårt sätt att leva (se Jak. 2:17–18). Vår tro kan öka när vi ber, studerar skrifterna och lyder Guds bud.

Andra skriftställen: Ordspråksboken 3:5–6; Ether 12:6; L&F 6:36

Liknande ämne: Förvärva andlig insikt

Omvändelse

Tro på Jesus Kristus och vår kärlek till honom och vår himmelske Fader leder oss till omvändelse. Omvändelse är en del av vår himmelske Faders plan för alla hans barn som är ansvariga för sina val. Denna gåva möjliggjordes genom Jesu Kristi försoning. Omvändelse är en sinnets och hjärtats förändring. Det innebär bland annat att vi vänder oss bort från synd och vänder våra tankar, handlingar och önskingar mot Gud och inrättar vår vilja efter hans vilja (se Mosiah 3:19).

Omvändelse innebär bland annat att vi erkänner våra synder; känner ånger, eller sorg efter Guds vilja, för att vi har begått dem; bekänner våra synder för vår himmelske Fader och, om så krävs, för andra; överger synden; i möjligaste mån försöker ersätta den skada som våra synder har förorsakat; och att vi lever i lydnad mot Guds bud (se L&F 58:42–43). Herren lovar att förlåta oss för våra synder när vi döps, och vi förnyar det förbundet varje gång vi uppriktigt tar del av sakramentet i avsikt att minnas Frälsaren och hålla hans bud.

Genom uppriktig omvändelse och den nåd som Jesu Kristi försoning erbjuder kan vi få Guds förlåtelse och känna frid. Vi känner Andens inflytande i större mått och vi är bättre förberedda att leva för evigt med vår himmelske Fader och hans Son.

Andra skriftställen: Jesaja 1:18; Johannes 14:15; 3 Nephi 27:20; L&F 19:16–19

Liknande ämne: Förrättningar och förbund

4. Återställelsen

Gud har återställt sitt evangelium i de sista dagarna genom att återupprätta sina sanningar, prästadörets myndighet och kyrkan på jorden. Fortida profeter förutsa evangeliets återställelse i de sista dagarna (se Jes. 29:13–14; Apg. 3:19–21).

Återställelsen inleddes 1820. Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus visade sig för Joseph Smith som svar på Josefs bön och de kallade honom som återställens profet (se JS–H 1:15–20). Gud kallade Joseph Smith som ett vittne om den levande Kristus i de sista dagarna. Som återställens profet översatte Joseph Smith Mormons bok genom Guds gåva och kraft (se L&F 135:3). Tillsammans med Bibeln vittnar Mormons bok om Jesus Kristus och innehåller evangeliets fullhet (se Hes. 37:15–17). Mormons bok är också ett vittne om Joseph Smiths profetiska kallelse och om att återställelsen är sann.

Som en del av återställelsen skickade Gud himmelska budbärare för att återställa aronska och melkisedeiska prästadömet. Sedan angav han att hans kyrka återigen skulle organiseras på jorden den 6 april 1830. Eftersom den upprättas av Gud själv är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga ”den enda sanna och levande kyrkan på hela jordens yta” (L&F 1:30).

Andra skriftställen: Amos 3:7; Efesierbrevet 2:19–20; Efesierbrevet 4:11–14; L&F 13:1; L&F 76:22–24; L&F 107:8

Liknande ämnen: Gudomen; Profeter och uppenbarelse

Avfall

Guds sanningar, prästadömsmyndighet och kyrka behövde återställas i de sista dagarna på grund av avfall. Avfall sker när en eller flera personer vänder sig bort ifrån evangeliets sanningar.

Efter Frälsarens korsfästelse och hans apostlars död vände sig många människor bort från de sanningar som Frälsaren hade etablerat (se 2 Tess. 2:1–3). En del av evangeliets principer och delar av de heliga skrifterna förvrängdes eller gick förlorade. Obemyndigade förändringar gjordes i kyrkans organisation och prästadömsförrättningar. Till följd av denna omfattande ogudaktighet tog Herren bort prästadörets myndighet och nycklar från jorden. Även om det fanns många goda och ärliga människor som dyrkade Gud utifrån det ljus de hade och som fick svar på sina böner, stod världen utan gudomlig

uppenbarelse genom levande profeter. Denna period kallas för det stora avfallet.

Under världshistorien har det funnits andra perioder av allmänt avfall.

Liknande ämnen: Profeter och uppenbarelse; Prästadömet och prästadömsnycklar; Förrättningar och förbund

Tidsutdelning

När Guds barn hamnat i ett tillstånd av avfall har han kärleksfullt sträckt sig ut mot dem genom att kalla profeter och återigen erbjudit evangeliets välsignelser till folket genom sina profeter. En tidsperiod då Herren uppenbarar sina sanningar, sin prästadömsmyndighet och sina förrättningar kallas för en tidsutdelning. Det är en tidsperiod då Herren har minst en bemyndigad tjänare på jorden som bär det heliga prästadömet och som har ett gudagivet uppdrag att sprida evangeliet och betjäna i dess förrättningar.

Tidsutdelningar förbinds med Adam, Enok, Noa, Abraham, Mose, Jesus Kristus och andra. Evangeliets återställelse i de sista dagarna, som Herren påbörjade genom profeten Joseph Smith, är en del av detta mönster av tidsutdelningar.

I varje tidsutdelning har Herren och hans profeter strävat efter att upprätta Sion. Sion är Herrens förbundsfolk som är renhjärtade, eniga i rättfärdighet och tar hand om varandra (se Mose 7:18). Sion är också en plats där de renhjärtade bor.

I dag lever vi i den sista utdelningen – tidernas fullbordans utdelning. Det är den enda tidsutdelningen som inte kommer att sluta i avfall. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga kommer så småningom att uppfylla hela jorden och bestå för evigt (se Dan. 2:44).

Liknande ämnen: Profeter och uppenbarelse; Prästadömet och prästadömsnycklar; Förrättningar och förbund

5. Profeter och uppenbarelse

En profet är en person som har kallats av Gud att tala för honom (se Jer. 1:4–5; Amos 3:7; Joh. 15:16; L&F 1:37–38). Profeter vittnar om Jesus Kristus och undervisar om hans evangelium. De tillkännager Guds vilja och sanna karaktär. De fördömer synd, varnar för dess följder och hjälper oss undvika att bli bedragna (se Hes. 3:16–17; Ef. 4:11–14). Ibland profeterar de om framtida händelser. Profeter kan

utföra dessa ansvar eftersom de får myndighet och uppenbarelser från Gud.

Uppenbarelse är kommunikation från Gud till hans barn. Uppenbarelse kommer oftast som intryck, tankar och känslor från den Helige Anden. Uppenbarelser kan också komma i form av syner, drömmar och besök av änglar.

Under Herrens jordiska verksamhet, och återigen i vår tid, organiserade han sin kyrka på apostlarnas och profeternas grund (se Ef. 2:19–20). Presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Guds profet för alla folk på jorden i dag. Vi stöder kyrkans president som profet, siare och uppenbarare och som den ende på jorden som får uppenbarelse till vägledning för hela kyrkan. Om vi trofast tar emot och lyder den undervisning som kyrkans president ger, välsignar Gud oss med förmågan att övervinna bedrägeri och ondska (se L&F 21:4–6). Vi stöder också rådgivarna i första presidentskapet och medlemmarna i de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Skrifterna – Bibeln, Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan – innehåller uppenbarelser till förntida och nutida profeter. När vi studerar profeternas ord kan vi lära oss sanningen och få vägledning.

Gud uppenbarar sin vilja för sina profeter för att vägleda alla sina barn, men även enskilda kan få uppenbarelser för att hjälpa dem med deras specifika behov, ansvar och frågor och för att stärka deras vittnesbörd. Men personlig inspiration från Herren kommer aldrig att motsäga den uppenbarelse som Gud ger genom sina profeter.

Andra skriftställen: Abraham 3:22–23; Matteus 16:15–19; 2 Timoteusbrevet 3:15–17; 2 Nephi 32:3; L&F 8:2–3; L&F 76:22–24

Liknande ämnen: Förvärva andlig insikt; Prästadömet och prästadömsnycklar

6. Prästadömet och prästadömsnycklar

Prästadömet är Guds eviga makt och myndighet. Genom prästadömet skapade Gud himlarna och jorden och råder över dem. Genom sin kraft återlöser och upphöjer han sina barn.

Gud ger prästadömet myndighet till värdiga manliga medlemmar i kyrkan så att de kan handla i hans

namn för hans barns frälsning och uppbyggelse (se L&F 121:36, 41–42).

Prästadömets nycklar är rätten att presidera, eller makten som Gud har gett människan att styra och leda Guds rike på jorden (se Matt. 16:15-19). Prästadömets nycklar är nödvändiga för att leda evangeliets predikande och utförandet av de frälsande förrättningarna.

Jesus Kristus har alla de prästadömets nycklar som hör till hans kyrka. Han har gett var och en av sina apostlar alla de nycklar som hör till Guds rike på jorden. Kyrkans president är den enda personen som har rätt att använda alla dessa prästadömsnycklar. Tempelpresidenter, missionspresidenter, stavspremier, biskopar och kvorumpresidenter har också prästadömsnycklar som gör att de kan presidera över och leda det arbete de har utsetts att utföra.

Alla som tjänar i kyrkan, oavsett om de är män eller kvinnor, kallas under ledning av någon som har prästadömsnycklar. På så sätt får de rätt till kraften som behövs för att tjäna och fullgöra de ansvar som är förknippade med deras ämbeten (se L&F 42:11).

De som ordinerats till aronska och melkisedekiska prästadömet ingår prästadömets ed och förbund. Om de är ar sin kallelse och trofast tar emot Herren och hans tjänare, får de ta emot upphöjelsens välsignelser. På samma sätt är kvinnor utlovade upphöjelsens välsignelser när de är trogna de förbund de har slutit med Herren.

Andra skriftställen: Johannes 15:16; Efesierbrevet 2:19–20

Liknande ämnen: Återställelsen; Profeter och uppenbarelse; Förrättningar och förbund

Aronska prästadömet

Aronska prästadömet kallas ofta det förberedande prästadömet. Aronska prästadömet "innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop" (L&F 13:1). Sakramentet förbereds, välsignas och delas ut genom detta prästadöme. Ämbetena inom aronska prästadömet är diakon, lärare, präst och biskop.

Melkisedekiska prästadömet

Melkisedekiska prästadömet är det högre eller större prästadömet och "innehar rätten att presidera och har makt och myndighet över alla ämbeten i kyrkan i

världens alla tidsåldrar till att betjäna i andliga ting" (L&F 107:8). Alla kyrkans välsignelser, förrättningar, förbund och organisationer administreras under den myndighet som tillhör kyrkans president, som är president för melkisedekiska prästadömet. Detta prästadöme gavs till Adam och har funnits på jorden när Herren har uppenbarat sitt evangelium. Ämbetena inom melkisedekiska prästadömet är äldste, högpräst, patriark, sjuttio och apostel.

Annat skriftställe: Efesierbrevet 4:11–14

7. Förrättningar och förbund

Förrättningar

En förrättning är en helig handling som utförs med prästadömets myndighet. Varje förrättning utformades av Gud för att undervisa om andliga sanningar, ofta genom symbolism.

Vissa förrättningar är nödvändiga för vår upphöjelse och kallas frälsande förrättningar. Endast när vi tar emot de frälsande förrättningarna och håller de förbund som hör till dem, kan vi få alla de välsignelser som kommer genom Jesu Kristi försoning. Utan dessa frälsande förrättningar kan vi inte bli lika vår himmelske Fader eller återvända för att bo i hans närhet för evigt (se L&F 84:20–22). Frälsningens förrättningar utförs under ledning av dem som innehar prästadömsnycklar.

Evangeliets första frälsande förrättning är dop genom nedsänkning av någon som har myndighet. Dopot är nödvändigt för att en person ska kunna bli medlem i Jesu Kristi kyrka och komma in i det celestialet riket (se Joh. 3:5).

När en person har döpts konfirmerar en eller flera melkisedekiska prästadömsbärare honom eller henne som medlem i kyrkan och ger honom eller henne den Helige Andens gåva (se 3 Ne. 27:20). Den Helige Andens gåva skiljer sig från den Helige Andens inflytande. Före dopet kan en person känna den Helige Andens inflytande och få ett vittnesbörd om sanningen. När en person som håller sina förbund har tagit emot den Helige Andens gåva har han eller hon rätt till den Helige Andens ständiga sällskap.

Andra frälsande förrättningar innefattar ordination till melkisedekiska prästadömet (för män), tempelbegåvning och vigselbesegling. De frälsande förrättningarna kan också utföras för de döda

genom ställföreträdare i templet. Ställföreträdande förrättningar gäller inte förrän de avlidna personerna tar emot dem i andevärlden och ärar tillhörande förbund.

Andra förrättningar, som att välsigna sjuka och ge barn ett namn och en välsignelse, är också viktiga för vår andliga utveckling.

Andra skriftställen: Malaki 4:5–6; Matteus 16:15–19; 1 Petrusbrevet 4:6; L&F 131:1–4

Liknande ämnen: Gudomen: Den Helige Anden; Frälsningsplanen: Livet efter döden; Jesu Kristi försoning; Prästadömet och prästadömsnycklar

Förbund

Ett förbund är en helig överenskommelse mellan Gud och människan. Gud anger villkoren för förbundet och vi samtycker till att göra det han ber oss göra. Gud lovar oss sedan vissa välsignelser för vår lydnad (se 2 Mos. 19:5–6; L&F 82:10). Om vi inte håller våra förbund får vi inte de utlovade välsignelserna.

Alla prästadörets frälsande förrättningar är knutna till förbund. Vi sluter till exempel förbund med Herren genom dopet (se Mosiah 18:8–10) och män som tar emot melkisedekska prästadömet ingår prästadörets ed och förbund. Vi förnyar förbund som vi har ingått genom att ta del av sakramentet.

Vi sluter ytterligare förbund när vi tar emot begåvningens och vigselbeseglingens frälsande förrättningar i templet. Vi förbereder oss på att delta i förrättningar och sluta förbund i templet genom att leva efter de normer för värdighet som Herren har satt (se Ps. 24:3–4). Det är viktigt att vi är värdiga att komma in i templet eftersom templet bokstavligt talat är Herrens hus. Det är den heligaste av alla jordens helgedomar.

8. Äktenskap och familj

Äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och familjen har en central roll i hans frälsningsplan och för vår lycka (se 1 Mos. 2:24; L&F 49:15–17). Endast genom att ingå och hålla det celestia äktenskapsförbudet kan en man och en kvinna uppfylla sin gudomliga, eviga potential (se 1 Kor. 11:11; L&F 131:1–4).

Gud har befallt sina barn att föröka sig och uppfylla jorden (se 1 Mos. 1:28). Den heliga fortplantningsförmågan ska endast användas mellan en man och en

kvinna som har blivit lagligt vigda som man och hustru (se 1 Mos. 39:9; Alma 39:9). Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och värda sig om varandra och sina barn. Föräldrar ska uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet och sörja för deras fysiska och andliga behov.

Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar. Enligt gudomlig plan ska fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och sörja för sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar.

Den gudomliga lycksalighetsplanen gör det möjligt för släktbanden att fortsätta bortom graven. Jorden skapades och evangeliet uppenbarades för att familjer skulle kunna bildas, beseglas och upphöjas för evigt. Genom släktforskning och tempeltjänst kan vi göra de frälsande förrättningarna och förbunden tillgängliga för våra förfäder (se Mal. 4:5–6).

(Hämtat ur "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.)

Andra skriftställen: Mose 1:39; 1 Moseboken 1:26–27; 2 Moseboken 20:3–17; Matteus 16:15–19; Johannes 17:3; 1 Korintierbrevet 6:19–20; 2 Nephi 2:22–25; Mosiah 2:41; Alma 41:10; L&F 84:20–22

Liknande ämnen: Frälsningsplanen; Buden

9. Buden

Buden är de lagar och krav som Gud ger till oss för att hjälpa oss att utvecklas och bli lika honom. Guds bud visar hans kärlek till oss. Vi visar vår kärlek till honom genom att hålla hans bud (se Joh. 14:15). Att hålla buden leder alltid till glädje och välsignelser från Herren (se Mosiah 2:41; Alma 41:10). Gud ger oss ingen befallning utan att göra det möjligt för oss att lyda den (se 1 Ne. 3:7).

De två mest grundläggande buden är: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd ... och ... älska din nästa som dig själv" (se Matt. 22:36–39). Vi kan älska och tjäna Gud genom att välja att älska och tjäna andra (se Mosiah 2:17; Moro. 7:45, 47–48).

Ett av de första buden som människan fick var att helga sabbatsdagen. Gud befäller sina barn att hedra honom genom att utföra hans vilja istället för vår egen

på sabbatsdagen och han utlovar stora välsignelser till dem som helgar sabbatsdagen (se Jes. 58:13–14).

De tio budorden är en väsentlig del av evangeliet och är eviga principer som är nödvändiga för vår upphöjelse (se 2 Mos. 20:3–17). Herren uppenbarade dem för Mose i forna tider och har upprepat dem i nutida uppenbarelsen.

Guds bud innefattar att vi ska be dagligen, studera Guds ord, omvända oss, hålla kyskhetslagen, betala fullt tionde (se Mal. 3:8–10), fasta (se Jes. 58:6–7),

förlåta andra (se L&F 64:9–11), hålla Visdomsordet (se L&F 89:18–21) och undervisa andra om evangeliet (se Matt. 5:14–16; L&F 18:15–16).

Andra skriftställen: 1 Moseboken 39:9; 2 Timoteusbrevet 3:15–17; Jakobs brev 1:5–6; 2 Nephi 32:3; 2 Nephi 32:8–9; Mosiah 18:8–10; Alma 39:9; 3 Nephi 18:15, 20–21; L&F 58:42–43; L&F 82:10

Liknande ämnen: Förvärva andlig insikt; Jesu Kristi försoning; Omvändelse; Förrättningar och förbund

För mer information om de här ämnena, gå till: gospeltopics.lds.org eller se *Stå fast i din tro: Liten uppslagsbok om evangeliet* (2004).

Nyckelskriftställen

Det här är en lista över alla 100 nyckelskriftställen:

Gamla testamentet	Nya testamentet	Mormons bok	Läran och förbunden och kyrkans historia
Mose 1:39	Matteus 5:14–16	1 Nephi 3:7	Joseph Smith – Historien 1:15–20
Mose 7:18	Matteus 11:28–30	2 Nephi 2:22–25	L&F 1:30
Abraham 3:22–23	Matteus 16:15–19	2 Nephi 2:27	L&F 1:37–38
1 Moseboken 1:26–27	Matteus 22:36–39	2 Nephi 26:33	L&F 6:36
1 Moseboken 1:28	Lukas 24:36–39	2 Nephi 28:30	L&F 8:2–3
1 Moseboken 2:24	Johannes 3:5	2 Nephi 32:3	L&F 13:1
1 Moseboken 39:9	Johannes 7:17	2 Nephi 32:8–9	L&F 18:10–11
2 Moseboken 19:5–6	Johannes 14:15	Mosiah 2:17	L&F 18:15–16
2 Moseboken 20:3–17	Johannes 15:16	Mosiah 2:41	L&F 19:16–19
Josua 24:15	Johannes 17:3	Mosiah 3:19	L&F 21:4–6
Psaltaren 24:3–4	Apostlagärningarna 3:19–21	Mosiah 4:9	L&F 29:10–11
Ordspråksboken 3:5–6	1 Korintierbrevet 2:5, 9–11	Mosiah 18:8–10	L&F 42:11
Jesaja 1:18	1 Korintierbrevet 6:19–20	Alma 7:11–13	L&F 49:15–17
Jesaja 5:20	1 Korintierbrevet 11:11	Alma 34:9–10	L&F 58:42–43
Jesaja 29:13–14	1 Kor. 15:20–22	Alma 39:9	L&F 64:9–11
Jesaja 53:3–5	1 Korintierbrevet 15:40–42	Alma 41:10	L&F 76:22–24
Jesaja 58:6–7	Efesierbrevet 2:19–20	Helaman 5:12	L&F 82:10
Jesaja 58:13–14	Efesierbrevet 4:11–14	3 Nephi 11:10–11	L&F 84:20–22
Jeremia 1:4–5	2 Tessalonikerbrevet 2:1–3	3 Nephi 12:48	L&F 88:118
Hesekiel 3:16–17	2 Timoteusbrevet 3:15–17	3 Nephi 18:15, 20–21	L&F 89:18–21
Hesekiel 37:15–17	Hebreerbrevet 12:9	3 Nephi 27:20	L&F 107:8
Daniel 2:44	Jakobs brev 1:5–6	Ether 12:6	L&F 121:36, 41–42
Amos 3:7	Jakobs brev 2:17–18	Ether 12:27	L&F 130:22–23
Malaki 3:8–10	1 Petrusbrevet 4:6	Moroni 7:45, 47–48	L&F 131:1–4
Malaki 4:5–6	Uppenbarelseboken 20:12	Moroni 10:4–5	L&F 135:3

Lässchema för dagliga skriftstudier

Jan	Feb	Mar	Apr	Maj	Juni	Juli	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12
13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13	13
14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15
16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16	16
17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17	17
18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18	18
19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19	19
20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20	20
21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21	21
22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23	23
24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25
26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26	26
27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27	27
28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28	28
29	(29)	29	29	29	29	29	29	29	29	29	29
30		30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
31		31		31		31	31		31		31

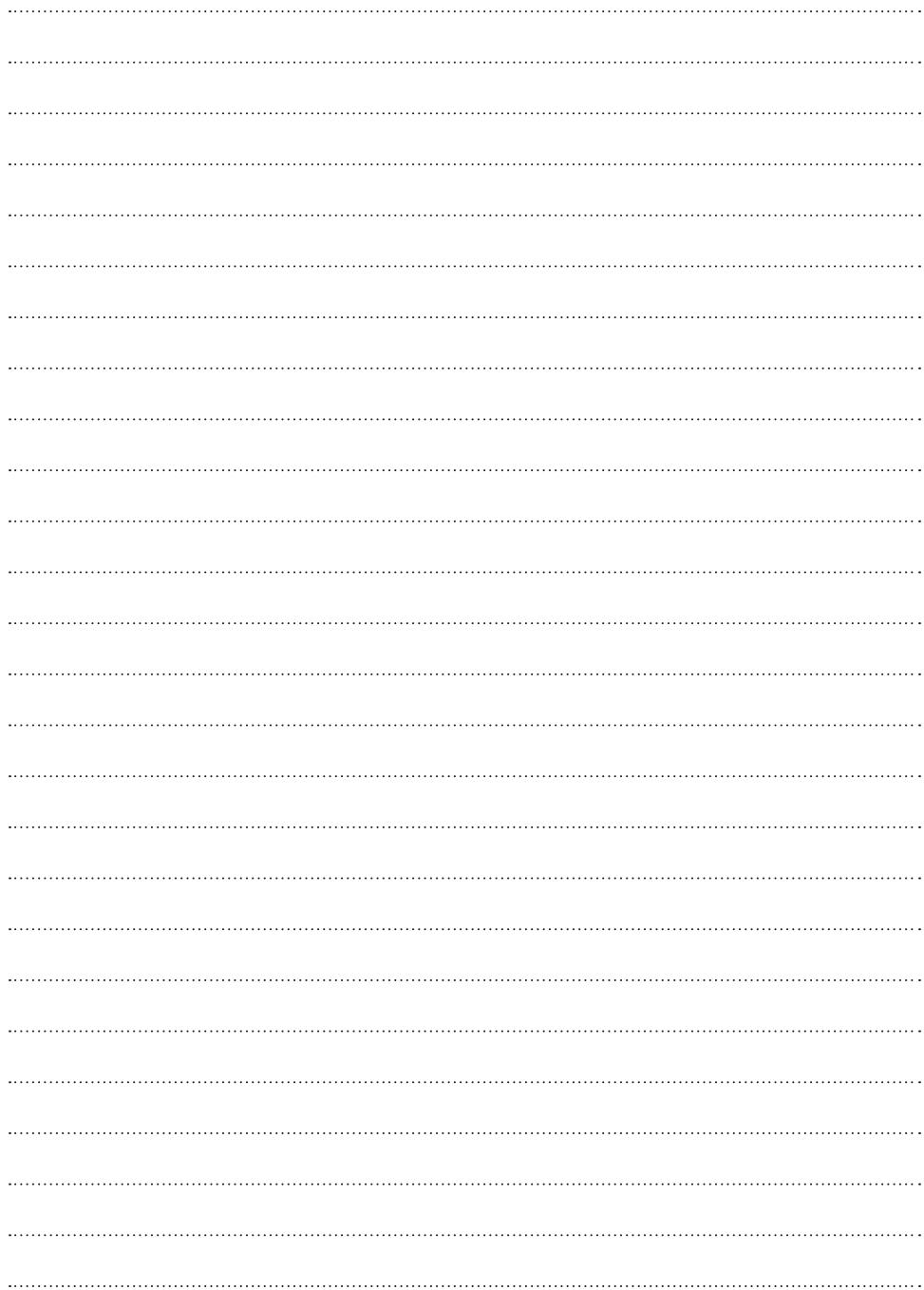

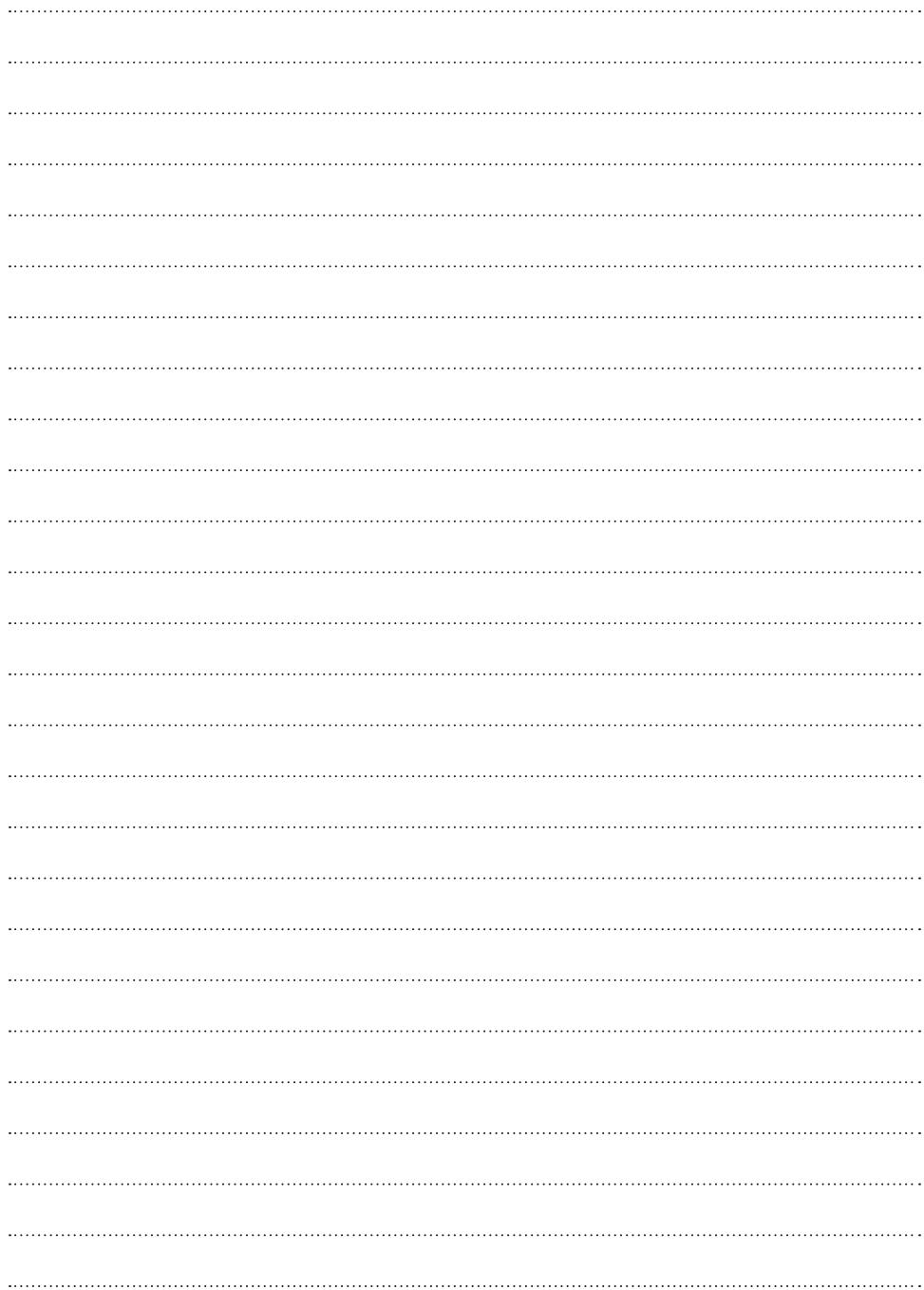

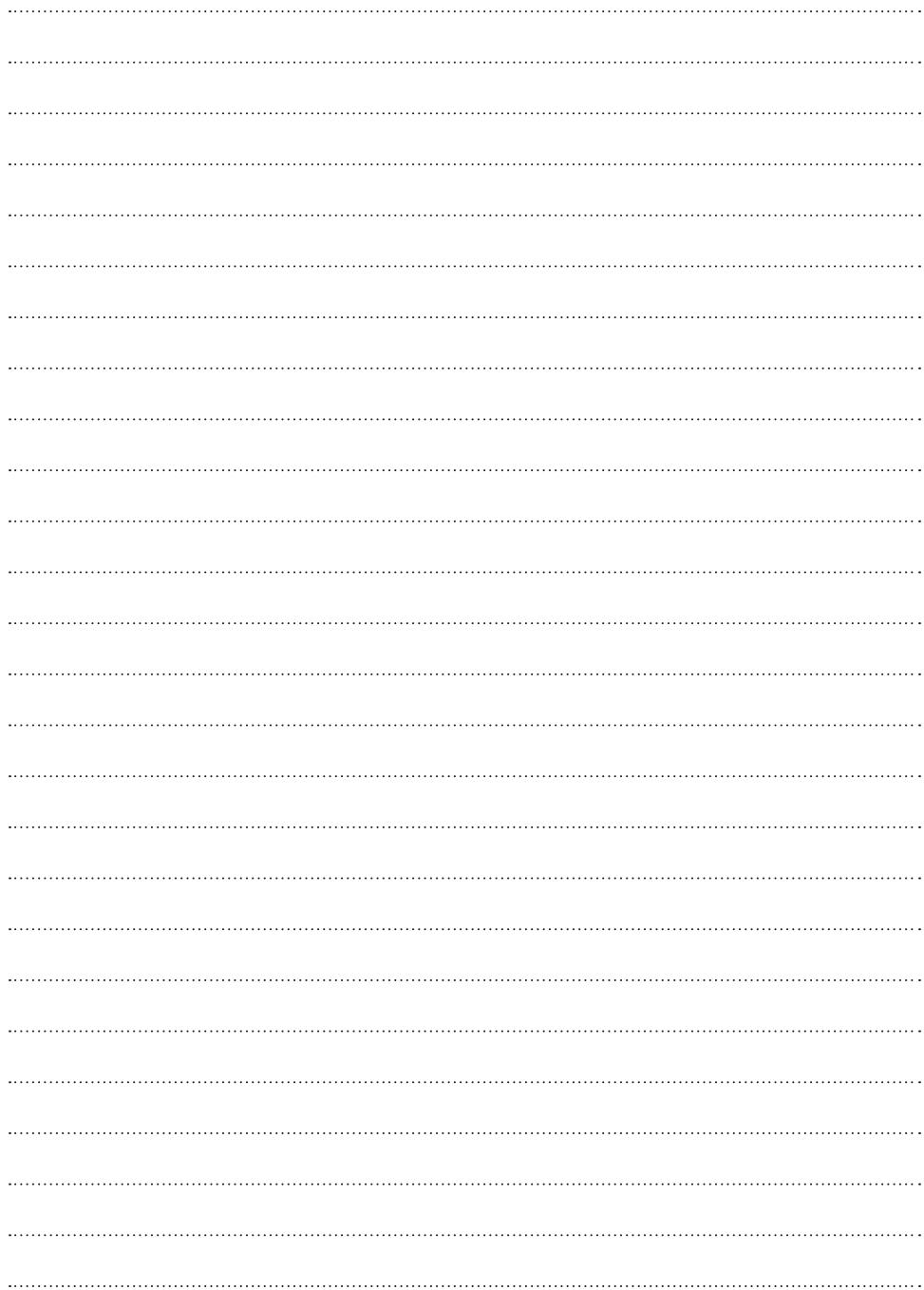

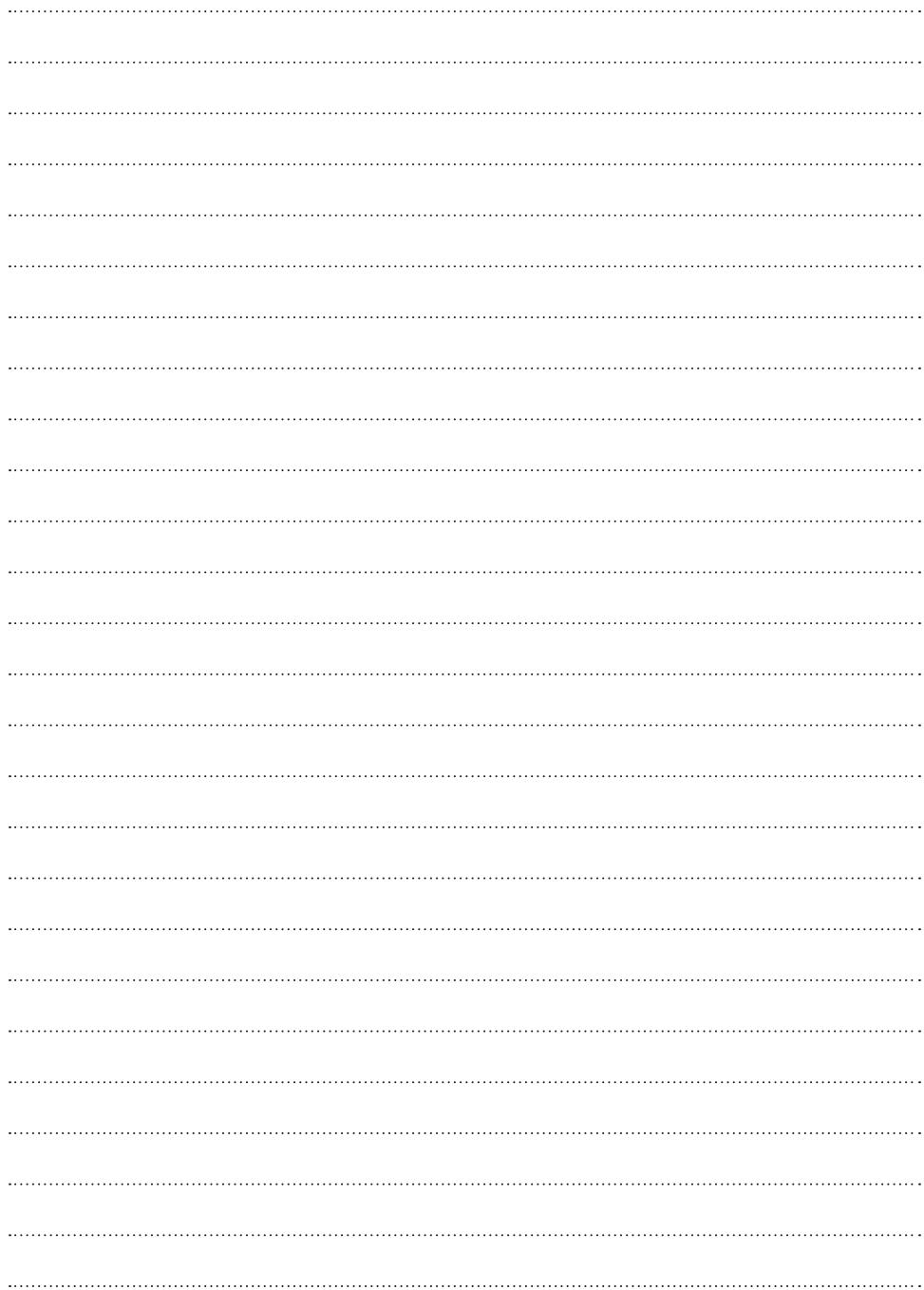

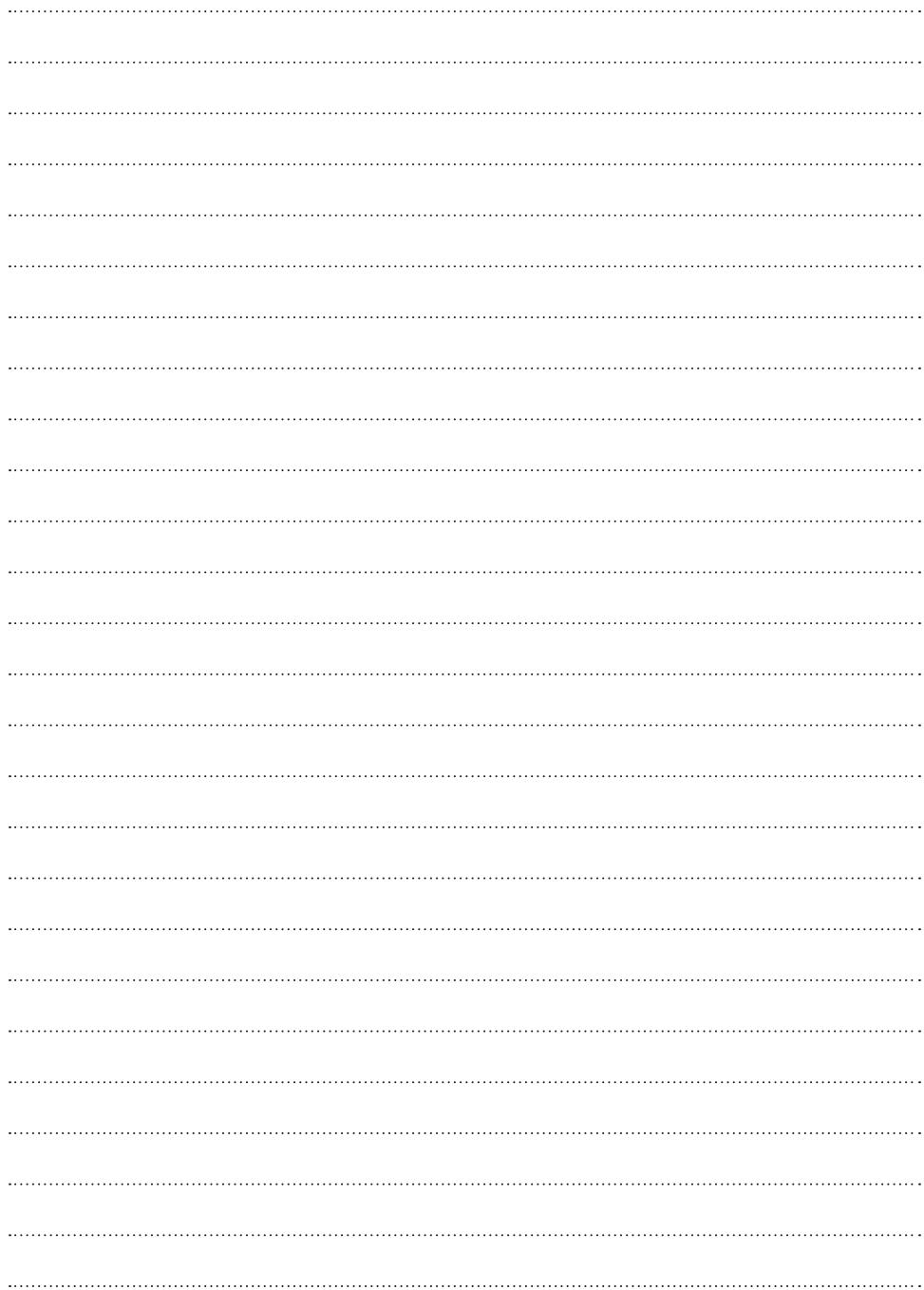

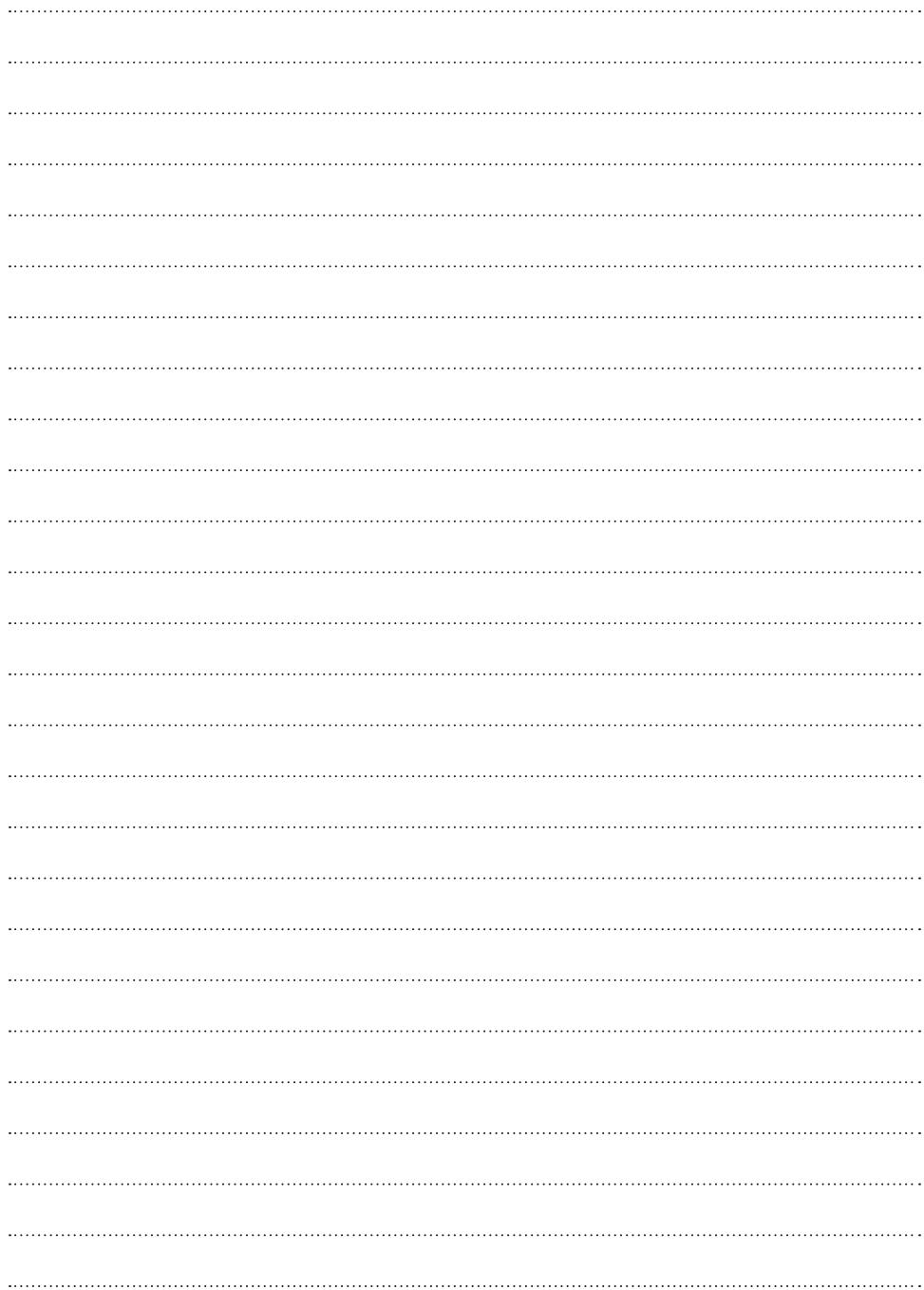

FAMILJEN

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

*V*I, FÖRSTA PRESIDENTSKAPET och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd.

ALLA MÄNNISKOR — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I FÖRUTTILLVARON kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmelse som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom gravens. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

DET FÖRSTA BUD som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast skall användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

VI TILLKÄNNAGER att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

MAN OCH HUSTRU har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. "Barn är en HERRENS

gåva." (Psaltaren 127:3) Föräldrar har ett heligt ansvar att uppföstra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur — mödrar och fäder — kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

FAMILJEN är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan skall fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Handikapp, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

VI VARNAR dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

VI UPPMANAR ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B Hinckley som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte den 23 september 1995 i Salt Lake City i Utah.

Målsättningen för Seminarier och religionsinstitut

Vårt mål är att hjälpa ungdomar och unga vuxna att förstå och förlita sig på Jesu Kristi lära och försoning, kvalificera sig för templets välsignelser och förbereda sig själva, sina familjer och andra för evigt liv tillsammans med sin Fader i himlen.

För att bidra till att uppnå undervisningsmålsättningar uppmuntras lärare och elever i seminariet och institutet att genomföra grundprinciperna för att studera och undervisa om evangeliet.

Lärare och elever bör

- undervisa och lära genom Anden
- främja en miljö för lärande med kärlek, respekt och målmedvetenhet
- studera skrifterna dagligen och läsa kursens text
- förstå sammanhang och innehåll i skrifterna och i profeternas ord
- identifiera, förstå, känna sanningen och vikten av och tillämpa evangeliets lärosatser och principer
- förklara, berätta och vittna om lärosatser och principer i evangeliet
- bemästra nyckellärorna.

KYRKANS SEMINARIER OCH RELIGIONSINSTITUT

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA